

ДЕМОГРАФІЧНІ ТА МІГРАЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Матвєєва М.О., здобувач вищої освіти.

Миколаївський національний аграрний університет

Демографічний перехід з самого початку формування нашої держави був порушений війнами, революціями, екологічними змінами, все це спричинило чисельне зменшення населення. Слід зауважити, що останній приріст населення і України був у 1990 році, а в Миколаївській області в 1991 році.

З початку повномасштабного вторгнення в Україні народилося понад 102 тис. малюків, а з 24 лютого по 24 березня у Миколаївській області народилося 194 дівчинки та 223 хлопчики, але невідомо скільки ще українців народилося в інших країнах. Демографічний вплив війни значний не лише під час війни, а й протягом наступних десятиліть.

Станом на червень, через вимушену міграцію, майже 7,6 мільйона українців залишили країну і 5,1 млн осіб станом на середину червня 2022 року ще перебували за кордоном. Це десь 12–15% населення країни. Невідома точна кількість населення Миколаївської області, яке покинуло територію за період війни.

Майже всі дорослі українські біженці – жінки. Кожна третя українська дитина перебуває за кордоном. Ці сім'ї тимчасово відокремлені від близько 2 мільйонів чоловіків, які або чекають, поки вони повернуться в Україну, або розглядають можливість приєднатися до них за кордоном після війни. Деякі з цих біженців, ймовірно, стануть тривалими емігрантами, особливо через те, що війна затягується, і вони знаходять роботу в інших європейських країнах. Навіть якщо лише 15% біженців та їх родини залишаться за кордоном після закінчення війни, ця скромна оцінка передбачає значне одноразове додаткове скорочення приблизно на 400 000 робочої сили в Україні[1].

Демографічна ситуація, яка склалася в Миколаївській області зберігає тенденції розвитку демографічних процесів і характеризується наступними

рисами: збереження депопуляції населення, високий рівень смертності, невисока середня тривалість життя, високий рівень дитячої смертності у віці до 1-го року[2].

Основними чинниками зменшення чисельності населення є по перше – втрата життів, по-друге – це вплив війни на географічний розподіл, він постійно міняється через масове внутрішнє переселення людей, по третє – багато біженців переїхали до інших країн, покинувши свої сім'ї, власність, навчання та роботу, по-четверте – зниження народжуваності через наслідки війни та імовірно зниження народжуваності через меншу кількість жінок репродуктивного віку. Дані кожного дня змінюються через те, що люди, які повертаються, через деякий час знову можуть поїхати . Війна спричинила невідому кількість смертей військових та цивільних(точні дані недоступні)[3].

Завершення війни в Україні має мінімізувати подальші втрати населення, спричинені міграційною кризою. Пом'якшення демографічних втрат для української економіки потребуватиме додаткових заходів.

Так, саме населення Миколаївської області та загалом всієї України має бути зацікавлена у створенні зеленої економіки. Відбудові будинків, шкіл, дитячих садків, підприємств та ін. критичної інфраструктури міста. Також велика роль держави має бути спрямована на підвищення народжуваності, за рахунок створення стабільних умов розвитку сім'ї. Надання робочих місць, доступна медицина та соціальні послуги.

Список використаних джерел

1. Oleksiy Blinov , Simeon Djankov(2022) «Ukraine's deepening population challenge».
2. <http://www.novageografia.com/vogels-360-3.html>
3. <https://www.epravda.com.ua/publications/2022/06/28/688487/>

Науковий керівник – Табацкова Г.В., канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств